

Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος: Η Χειροτονία του Πρεσβυτέρου Ακακίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, το Σάββατο 22 Αυγούστου 2026, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Φαρσάλων.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας προέβη στην εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Ευλαβεστάτου Διακόνου Ακακίου Δεληγιάννη, αδελφού της Ιεράς Μονής Παναγίας «Πελεκητής, γεγονός που αποτέλεσε ιδιαίτερη χαρά για την τοπική Εκκλησία και αφορμή για αναφορά στο βαθύτερο νόημα της Ιεροσύνης και της διακονίας μέσα στην Εκκλησία του Χριστού.

Στην ομιλία του, με αφορμή το αποστολικό ανάγνωσμα, στάθηκε αρχικά στη θεία κλήση και στον τρόπο με τον οποίο ο Θεός ανατρέπει τα ανθρώπινα κριτήρια. Ο Απόστολος Παύλος, όπως ανέφερε, καλεί τους πιστούς να αναλογιστούν την κλήση τους και να κατανοήσουν ότι ο Θεός δεν επέλεξε εκείνους που θεωρούνται κατά κόσμο σοφοί, δυνατοί ή σπουδαίοι, αλλά τους αδύναμους, τους ασθενείς, τους εξουθενωμένους και εκείνους που ο κόσμος θεωρεί ότι δεν έχουν ιδιαίτερη αξία ή υπόσταση.

Μέσα από αυτή την ανατροπή των ανθρώπινων δεδομένων, ο Θεός αποκαλύπτει ότι η δύναμή Του δεν εξαρτάται από την ανθρώπινη σοφία, την κοινωνική θέση ή την ανθρώπινη ισχύ. Αντίθετα, καλεί τον άνθρωπο να εγκαταλείψει την υπερηφάνεια, τον εγωισμό και τη φιλαυτία και να αναγνωρίσει ότι ο Χριστός είναι ο Κύριος της ζωής του.

Στο πλαίσιο αυτό, υπογράμμισε ότι ο Ιησούς Χριστός έγινε για τον άνθρωπο «σοφία από Θεού», αποκαλύπτοντας τον ίδιο τον Θεό, αλλά και δικαιοσύνη και αγιασμός. Η παρουσία Του στον κόσμο δημιούργησε για τον άνθρωπο την προοπτική της δικαιοσύνης, μέσα από την τήρηση των εντολών, αλλά και του αγιασμού και της λύτρωσης. Η σταυρική Του θυσία, η ένσαρκη παρουσία Του ανάμεσά μας και η Ανάστασή Του αποτελούν το θεμέλιο της σωτηρίας του ανθρώπου.

Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος, παρά τη μεγάλη μόρφωση και τη γνώση που

διέθετε, δεν προσήλθε στους Κορινθίους στηριζόμενος στην ανθρώπινη σοφία και στην «υπεροχή λόγου». Όπως σημείωσε, ήρθε για να καταγγείλει το μυστήριο του Θεού, να μαρτυρήσει την αγάπη και τη θυσία του Θεού για τους ανθρώπους και να κηρύξει τη μετάνοια για τη σωτηρία τους. Έτσι, η πίστη της Εκκλησίας δεν αποτελεί αποτέλεσμα ανθρώπινης σοφίας, αλλά καρπό της δύναμης του Θεού.

Στη συνέχεια, χαρακτήρισε την Ιεροσύνη «μοναδικό και εξαίσιο θαύμα του Θεού», μέσα από το οποίο ανανεώνεται στον κόσμο το μυστήριο της παρουσίας του Θεού. Ο ιερέας καλείται να γίνει διάκονος των Μυστηρίων της Βασιλείας και να υπηρετεί τον λαό του Θεού, ώστε η παρουσία του Χριστού να παραμένει ζωντανή μέσα στην Εκκλησία και στη ζωή των ανθρώπων.

Ωστόσο, για να μπορέσει ο άνθρωπος να προσλάβει αυτή την παρουσία του Θεού, χρειάζεται πρώτα να αναγνωρίσει την πραγματική του κατάσταση. Να καταλάβει ότι δεν είναι αυτάρκης, ότι δεν είναι πάντοτε σοφός και δυνατός, αλλά ότι χρειάζεται τον Θεό. Όταν ο άνθρωπος οδηγηθεί σε αυτή την ταπείνωση, τότε ο Χριστός τον αναδεικνύει σε πραγματική προσωπικότητα και τον μεταφέρει από την ανυπαρξία της απιστίας στο γεγονός της σωτηρίας και της λύτρωσης.

Η πορεία αυτή, όπως τόνισε, απαιτεί πίστη, εμπιστοσύνη και πολλή αγάπη προς τον Θεό. Απαιτεί ταπείνωση, ενάσκηση των αρετών, πνευματικό αγώνα και συνεχή προσπάθεια. Μέσα σε αυτή την πορεία έρχεται η Χάρις του Θεού, η οποία αποκαλύπτει τη δύναμή Του και ενδυναμώνει εκείνον που καλείται να τελεί τα Μυστήρια της Βασιλείας και να διακονεί τον λαό Του.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η αναφορά στον νεοχειροτονηθέντα Πρεσβύτερο

Ακάκιο. Ο Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος ανέφερε ότι τον είχε κοντά του για περισσότερο από έναν χρόνο και είχε γνωρίσει από κοντά τον αγώνα, την προσπάθεια, τις δυνατότητες, αλλά και την αγάπη και την πίστη του προς την Εκκλησία. Με τις ευχές και τις προσευχές των Πρεσβυτέρων, ο Διάκονος Ακάκιος εισήλθε πλέον στον δεύτερο βαθμό της Ιεροσύνης, προκειμένου να συνεχίσει τη διακονία και την πορεία του μέσα στην Εκκλησία του Χριστού.

Απευθυνόμενος προσωπικά στον νέο Πρεσβύτερο, τον κάλεσε να κρατήσει στη ζωή και στη σκέψη του όλα όσα είχαν προηγουμένως επισημανθεί, καθώς η ιερατική πορεία θα τον έφερνε αντιμέτωπο με πολλές δυσκολίες, με την απιστία, την αδιαφορία και τις αντιλήψεις ενός κόσμου που συχνά ζητά από τον άνθρωπο να προσαρμόζεται για να γίνεται αποδεκτός και αγαπητός.

Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, η ιερατική διακονία καλείται να παραμένει σταθερά προσανατολισμένη στον Χριστό. Δεν αρκεί ο ιερέας να μιλά για τη Βασιλεία του Θεού, αλλά χρειάζεται πρώτα να τη ζει ο ίδιος. Η Βασιλεία του Θεού, όπως υπογράμμισε, πρέπει να διακηρύσσεται με ολόκληρη τη ζωή, την πορεία και την καθημερινότητα του κληρικού και όχι μόνο μέσα στον ναό, κατά την τέλεση των ιερών ακολουθιών και των Μυστηρίων.

Ο νέος Πρεσβύτερος καλείται, επομένως, να μεταστρέψει την επίγεια ζωή του σε

ουράνια κατάσταση και να ζει ο ίδιος τη Βασιλεία που θα καλείται να διακηρύσσει. Από την ημέρα της χειροτονίας του και σε κάθε στιγμή της διακονίας του, το Ευαγγέλιο και η αναγγελία της Βασιλείας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος θα πρέπει να αποτελούν βίωμα και όχι μόνο λόγο.

Παράλληλα, του ζήτησε να αξιοποιήσει όσα διδάχθηκε στην Ιερατική Σχολή, αλλά και όσα έμαθε μέσα από τη συναναστροφή του με τους πατέρες της Εκκλησίας, τους μεγαλύτερους και τους νεότερους, αλλά και με όλους τους ανθρώπους που συναντά καθημερινά. Όλα αυτά τα βιώματα και οι γνώσεις θα έπρεπε να μετατραπούν σε πράξη και να στηρίξουν την ιερατική του ζωή.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε ακόμη στη σχέση της Ιεροσύνης με τον κόσμο. Η ιερατική ζωή δεν μπορεί να ταυτίζεται με τα κοσμικά κριτήρια και τις απαιτήσεις του κόσμου, αλλά καλείται να μαρτυρεί διαρκώς το όνομα του Χριστού. Ο ιερέας οφείλει να παραμένει σταθερός στην πίστη, ακόμη και όταν οι συνθήκες γύρω του δυσκολεύουν την αποστολή του, έχοντας πάντοτε ως κέντρο της ζωής και της διακονίας του τον Κύριο.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε στον π. Ακάκιο να πορευθεί με χαρά, ανδρεία και

δύναμη στον δρόμο της αλήθειας, της δικαιοσύνης και της πίστεως. Του εξέφρασε την αγάπη, τη στήριξη και τις ευχές τόσο του ιδίου όσο και όλων των πατέρων, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί με συνέπεια στη νέα του αποστολή.

Η χειροτονία του νέου Πρεσβυτέρου αποτέλεσε έτσι όχι μόνο μια ιδιαίτερη στιγμή χαράς για την τοπική Εκκλησία, αλλά και μια υπενθύμιση της μεγάλης ευθύνης που συνοδεύει το χάρισμα της Ιεροσύνης. Ο νέος κληρικός καλείται να γίνει ποιμένας του λαού του Θεού, να διακονεί τα Μυστήρια, να μεταφέρει στους ανθρώπους την παρουσία του Χριστού και, πάνω απ' όλα, να κάνει τη Βασιλεία του Θεού τρόπο ζωής.

Με αυτό το πνεύμα, η τοπική Εκκλησία υποδέχθηκε τον νέο Πρεσβύτερο και του ευχήθηκε να παραμείνει σταθερός στην πίστη, ταπεινός στη διακονία και δυνατός στον πνευματικό αγώνα, ώστε με τη Χάρη του Θεού να αναδειχθεί καλός ποιμένας των ανθρώπων που θα του εμπιστευθεί η Εκκλησία.

